

Nr 381

Av herr **Dickson**, angående viss ändring av riksbankens sedeltyper.

Den 10 januari 1950 väcktes följande motion (II: 1):

»Flertalet av i Sverige gällande sedeltyper bära en text av innebörd att vederbörande sedel, vid anfordran, av riksbanken inlöses med guldmynt.

På dessa sedlar läsas också de stolta orden: 'Hinc robur et securitas'.

Utfästelsen i den förra av ifrågavarande inskrifter är i dag en osanning; den andra av dem innebär tyvärr en pinsam överdrift.

Då det synes mig ovärdigt staten att lova mer än den visar sig kunna hålla, och då sådant bidrager till att ytterligare öka den av flera andra omständigheter betingade, dess värre icke grundlösa men i princip skadliga, allmänna misstron mot av statsmakterna gjorda utfästelser och försäkringar, får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta åtgärder i syfte att de av mig apostroferade texterna snarast avlägsnas från riksbankens alla sedeltyper.»

I dag, nio år senare, utsläppas fortfarande från Sveriges riksbank nya ovikta sedlar bärande det i motionen påtalade falska vittnesbördet; osanningen är densamma, men överdriften har genom åren blivit alltmer pinsam och påtaglig.

Jag tycker inte att vi kan låta detta fortsätta längre. Det får inte vara så att staten genom släpphänthet och låtgåanda på ett i ögonen fallande sätt bidrar till den allmänna upplösningen, förvirringen och normlösheten.

Jag får därför, med samma motivering som anfördes i den citerade motionen II: 1 1950, ånyo föreslå,

att riksdagen måtte anmoda bankofullmäktige att tillse att de merbemälda texterna snarast avlägsnas från riksbankens alla sedeltyper.

Stockholm den 27 januari 1959

James I. A. Dickson